

ஏ
கிலமயம்.

மாணிக்க வாசகர்

நிலைமண்டிலவாசிரியப்பா

(குறிப்புறையுடன்)

வித்துவான் :—

ஏ. ரா. தெய்வசிகாமணிக் கவுண்டர்,
தலைமைத் தமிழகசிரியர்,
செங்குந்தர் உயர்நிலைப் பள்ளி, ஈரோடு.

�ரோடு செங்குந்தர் உயர்நிலைப் பள்ளி ஆண்டுமலரில்
வெளியிடப்பெற்றது. 1956.

“மாணிக்கவாசகர்”

உலகில் வாழும் மக்களுக்கு உடலும் உயிரும் இன்றியமையாத வைகள். ஆசலின் இரண்டும் போற்றப்படுதல் வேண்டும். உயிர் என்றும் நிலைத்திருப்பது. உடல் உயிருக்கு நிலைக்களமாயிருந்து முடிவில் அழியும் இயல்புடையது. உடல் வளர்ச்சியுற்றிருந்தால் தான் உயிர் உடலில் நிலைத்து நில்லு வேண்டிய நன்மைகளைச் செய்துகொள்ளும். உடல் உரம் குன்றி நோயுற்றிருந்தால் உயிர் யாதோர் இன்பமுமின்றித் துண்பமுடையதாய் யாதொரு நன்மை யும் அடையாது. ஆசலின் உடப்பு மிகவும் போற்றத்தக்கதேயாம். உடல் வளர்ச்சியின் பொருட்டே உணவு, பொருள், ஆடை அனி கலன்கள், இல்லம், ஆகிய எல்லாவற்றையும் தேடுகின்றோம். அங்குமே உயிர் வளர்ச்சிக்குரிய நன்மைகளையும் தேட வேண்டியது அவசியமாகின்றதல்லவா? யாண்டும் நிலைத்து நிற்கும் உயிர் வளர்ச்சியின் பொருட்டான்றே உடல் வளர்ச்சியை நாடுவது. உயிருக்கு வளர்ச்சி இன்றேல் உடல் வளர்ச்சியால் பெறுவத் பயன் யாது? உயிருக்கு வளர்ச்சி ராவுவது அறிவேயாம்; அறிவினுலேதர்ன் உயிர்கள் பூல் நிலையிலிருந்து டாட்டப்படியாக வளர்ச்சியுற்று மனித நிலையை அடைகின்றன. மனித நிலையிலிருந்து பெற்ற அறிவு முதிர்ச்சியால் தேவ நிலையை எப்துகின்றன. அத் தேவ நிலையை எப்துவதற்குரிய அறிவுகான யாதோவெனின் கடவுள், உயிர், உலகம் என்னும் பொருள்கள்பற்றிய சமயநிலைகளின் அறிவேயாம். அறிவின் சகுதிக் கேற்பச் சமயங்கள் ஒன்றுக்கொன்று உயர்வு பெறுகின்றன. உயர்வு பெற்ற எல்லாச் சமயங்களின் அறிவையும் தன்னுட்கொண்டு உலகில் வழங்கும் சமயங்களுக்கெல்லாம் மேலாணதாய்த் தலைமை பெற்று விளங்குவது கூவ சமயமாம். கூவ சமயம் உயிர் வளர்ச்சிக்குரிய சிறந்த அறிவுச் சமயமாம். ஆசலின் ஆது அறிவில் விழைவுடைய அன்பர்கள் யாவரும் மேற்கொள்ளுச்சர்குரிய பொது நிலைச் சமயமாகும். இப்பொது நிலைச் சமயத்தை இறைவனுடைய அருள் வளர்ச்சியுடன் சேர்த்து உலகுயிர்கள் உய்வு பெறும்படி வளர்ச்சி செய்தவர்கள் நால்வர் ஆவர். அவருள் ஒருவர் மாணிக்க வாசகர்.

மாணிக்கவாசகர் திருவாதவுரில் பிறந்தார். திருவாதவுர் என்பது இவரது இயற் பெயர். இவர் பாண்டியனுக்கு அமைச்சராயிருந்து உலகியல் நெறியும், வீட்டியல் நெறியும் ஆகிய இரண்டையும் நன்றாக உணர்ந்து வீடு பேற்றில் விருப்பம் கொண்டார். பாண்டியனுக்குக் குதிரை வாங்கச் சென்ற இவை வழியில் உள்ள கீழ் பெருந்துறையில் இறைவன் குரு வடிவமாக வந்து உபதேசம்

செய்யப்பெற்றுத் திருவாசகம் பாடியருளினார். இவர்பாடிய திருவாசகம் மாணிக்க மணிபோல் சிறந்து விளங்கினமையால் இவர் மாணிக்கவாசகர் என்னும் பெயர் பெற்றார். குதிரை வாங்கக் கொண்டு சென்ற பொருள்கள் எல்லாவற்றை ரயும் திருப்பெருந்துறையின்கண் ஆலயத் திருப்பணிக்குச் செலவிட்டார். குறித்த நாளில் குதிரை வாராமையால் பாண்டியன் இவரையழைத்துத் துத் தண்டித்தான். இறைவன் இவர் பொருட்டு நரிகளைப் பரியாக்கினார். பின்பு பரியை நரியாக்கியும், வைகரையைப் பெருகச் செய்தும், மண்சமந்தும், பிரம்படிப்பட்டும் இவரது பெருமையைப் பாண்டிய மன்னும், உவகினரும் அறியுமாறு செய்தருளினார். பின்பு சிதம்பரம் சென்று கூத்தப்பெருமானை வணங்கிச் சிவபோகத் தில் இருந்தார் ஆண்டுச்சமயவாதம் செய்து புத்தர்களை வென்றார். நால்வகைச்சைவ நெறிகளில் ஞானநெறியில் நின்று சிவபெருமானை வழிப்பட்டு இறைவன் அருள்ருவில் இரண்டறக் கலந்தருளினார். ஆனித்திங்களின் மக நாள் இவர் திருவருளில் கலந்த நன்னளாகும். மாணிக்கவாசகர் அறிவால் சிவனே போன்றவர். இவர் அருளிய திருவாசகம் தேனினும் இனியதாய்த் தித்திக்கும் சுவையுடையது. உள்ளத்தை உருக்கி, ஒளியை வளர்த்து இன்பத்தில் சேர்ப்பது. இந்தாலின் இனிமை கருதி 6. P. போப் என்னும் மேனைட்டுத் தமிழ்ப் புலவர் ஆங்கிலத்தில் இதனை மொழி பெயர்த்துள்ளார். மாணிக்கவாசகர் ஒன்பதாம் நூற்றூண்டில் வாழும்தவர். மூன்றும் நூற்றூண்டினர் என்று கூறுவாரும் உளர்.

திருவாதவூர் மறையவர்களிற் சிலர் இவர் பெயர் பூண்டு, பல தமிழ் நூல்களைச் செய்துள்ளனர். அந்தால்களில் “அத்தி யந்தமாலையும்” குவலயானந்தம் என்னும் அணியிலக்கண நூலும் சிறப்புடையன. கொங்கு நாட்டைச் சார்ந்த விசயமங்கலத்திற் கடுத்த கூனம்பட்டி. என்னும் ஊரில் மாணிக்கவாசகருக்கு மட்ம ஒன்றுள்ளது. தமிழ் மொழியும், சிவநெறியும் சிறப்புற விளங்குமாறு செய்த மாணிக்கவாசகரின் வரலாறு தமிழ் மக்கள் யாவரும் கற்றுவார்தற்குரிய சிறப்பினையுடையதாம். ஆதலின் அவர் வரலாற் கற்றுக்கூறுக்க விளங்க எடுத்துரைக்கும் நயமிக்க ஆசிரியப் பாவாலையும்த மாணிக்கவாசகர் என்னும் இந்தால் குறிப்புறையுடன் வெளிடிடப்படுகின்றது.

இங்குள்ளம்,

வித்துவான், வே. ரா. தெய்வசிகாமணி.

வ
கணபதிதுரை.
திருச்சிற்றுப்பலம்

மாணிக்கவாசகர் நிலைமன்டில வாசியப்பா.

குறிப்புரையுடன்

காபடு.

சிவபரஞ் சுடரான் சித்தி விநாயகன்
நவையறு பாத நவினம் போற்றிப்
மிரணவப் பொருளெனும் மீஞ்ஞகற் போற்றி
யரணிடத் தவள்பத மன்பொடும் வழுத்திக்
கந்தன் பாதகமல மினைஞ்சிஃ

5

எந்தமை, யாண்டரூ ளெழியிப்பா ரதியிரு
சரண மரணெனத் தாழ்ந்து வணக்கிக்
கரண மடங்கிக் கரச்சின முத்திரை
காட்டுக் குருபரன் கழலினை போற்றி
மீட்டும் பிறவா வீடரூஸ் காழியில்

10

வந்தவ தரித்த வைத்திக வாரணர்
சந்தரப் பாத முன்மேற் சமந்து
நாவுக் கரசர் ஏற்பதம் போற்றி
நாவ ஊரர் நவிர்பதம் போற்றி
மாணிக்க வாசக வள்ள லார்பதம்

15

பேணிப் போற்றிப் பிறவாடி யாரையும்
விரும்பி யேத்தினன் வேதுள தேசிகர்
பொருஞ் செங் கமலப் பொற்பதம் போற்றிக்
சீர்பெறுஞ் சைவ தேசிகர் நால்வருள்
ஏர்பெறும் வாதவு ரிறைபுழ் விரிப்பேன்

20

அறிவிலாக் கபவ ஞகிலு மன்பாற்
பறையுமி ந்தாலைப் பாருளோர் கொள்வர்

நால்

1 வாதவுர் திருவவதாரம்

உலகமாகிய வொள்ளிய வனிஷைத்
யிலகுமார் பினையில் பெறவணிந்த
ஆரவார மன்ன வெழில் ச.தி

25

யார வாரத்துடனம் ராபகை
வேகவதியின் மினிர் கரைதன்னிற்
போகவதியெனப் பொலிவுற் ரேங்கும்
வாசவுரினில் வளர் மறையாளர்
நிதிதேரு நிகரில மாத்தியர்

30

என்னு மந்தன ரெழில் பெறுகுலத்திற்
பின்னு செஞ்சடைப் பிஞ்ஞகனருளால்
சீர்பெற்றேங்குஞ் சிவசம் பந்தமாம்
பார்மிக்கோங்கும் பவ மறுசைவ
வாண்பயிர்தழைப்ப வாசக மழைபொழி

35

மேம் படுகொண்டல் மினிரா ரணக்கடல்
தேம் படுகொன்றை த்தெரியலனடிய லால்
வாண்படுதேவர் மலரடி பரவா
மெய்யன் புள்ள விசுத நெஞ்சு சிற்
றுப்ப சிவாகமத் தொகுதி நிதியெனும்

40

வாத புரேசர் வந்தவாதரித் தனர்
நிதிறங் குலச் சிறப்பிற் சடங் கெலாம்
எய்தப்பெற்றே யீரெண்ணைண்டிற்
கப்வரப் பயின்றனர் கலையெட்டெட்டும்
இன்னண மிவர் தாமிருக்கு நாளின்

45

2 பாண்டியனுக்கு அமைச்சராதல்

மன்னவனரி மர்த் தனனென்னும் வழுதி
இவர் தலை வரவழைத்தெழின்மனு நூலும்
தவறிலாக கருவிதூருன் நெரிந்துறுதலும்
நோக்கிக் கோயிலினுண்ணிய வறிவுடைப்
போக்கறு மமைச்சர்தம் புரவலனுக்கி

50

வாழுநாளையில் வாத ஓரடியட்
காழி மாற் கீயண்ண றனனருளார
னித்திய வநித்திய நின்னயத்துடன்
இத்தலஞ் சவர்க்கமெனு மீரிடத்தும்
உற்றபோகத் தொழிந்திடு மாசையும்

55

குற்ற மில்லாக் குலவிய சமாதியும்
தோமறு வீட்டைட் குத்த விசையும்
தாமலைட்டிடவே சத்தவா நெறியாம்
புத்தராதியோர் புறவுரை நெறிகளும்
நித்த வேத நூலகவை நெற்களும்

60

சித்த மாசறுத் தரணருடெளிவியா
தித்தா லாணவத் தொடக்க ரூதெண்றும்
முத்தி யடைதன் முடியா தெனவும்
பத்தி செய்தனர் பழமல மறுத்திடச்.
சத்தினி பாதந்தானவர் க்கெய்தவும்

65

முத்திறப் பொருளோடு முன்மையாய் மொழியும்
ஆகம மார்க்க மது நன்னென்றியெனச்
சோகமின்றித் துணிந்தன ரமைச்சர்
அப்பொரு சுணர்த்து மாரிப் வர்சான்
எப்பொழு துறுவனெனவுளத் தெண்ணிச்

70

சோர நாபக ஞசையாற் துவளும்
நாரி போலவே நாரிபாகன்
றிருவடி மறவாச் சின்தையுமரசன்
ஒருபெருங் காரிய வூக்கமு மடைந்து

3. பாண்டியனுக்குக் குதிரைவாங்கப் போகுதல்
வாழு நாடனின் மன்னவைக்கேகினர்

75

ஆழி யேங்து மரசனடி பணிந்
தத்திரிப் பாகரறை குவர்னிருப
மெத்து வெம்பரிப் பந்தியுண் மிலிர்ந்த
இவமையா ரசவ மிறந்தன போகத்
தளர்வது தூரங்கஞ் சார்ந்த னசிலவே

80

ஆகவி னிலக்கண வசவாம் வாங்குதற்
கீதம யம்மென் விசைப்ப நிருபன்
வாதவூர் வள்ளலீல் கோக்கி மாசறு
பிதமெடுத்தே பெருங்கடற் சென்று
குற்றமில் குரகதங் கொணர்ந்திடு வீரென

85

வற்றமி றிரவிய மன்புட னெடுத்தே
யொட்டகத் திட்டுமுன் னுய்த்தபின் மாழையாற்
கட்டமு குறுங்கம லந்தனிற் கனிவுடன்
முக்கி யெழுங்கே முதலெழுத் துருவாம்
வேழுச் சித்தி னிராயகற் போற்றி

90

யங்கயற் கண்ணி யழகிய சேவடி
செங்கை குவித்துச் சிரத்தால் வணக்கிச்
சங்கர னெம்மிலை சம்பு சதாசிவான்
பங்கயப் பாதம் பணிந்து னின்றேத்தி
யிப்பொரு டன்னைநின் னெழில்பெறு மன்பரும்

95

100	ஒப்பிலா நியு முவப்பக் கொண்டெட்டின யாள வேண்டுமென் றன்புடன் மொழிந்த கோளரு மன்பர் குறையது தீர வாதி சைவன் மருச்சக ஞாருவன் பூதி யீந்திடப் புரவல் னமைச்சரும்
105	ஈது நன்னெறிக் கேதுவென் நிருக்கையேற் கேருதி நாம முவப்புடன்னின்து சிவபரஞ் சுடர்பாற் செலவிடை கொண்டு சினிகையில் லேறிச் சென்றன ரண்பரும் வாதவு ரடிகள் வழிப்படு முன்னர்
110	4. திருப்பெருந்துறையில் உபதேசம்பெறுதல் ஆதியெம் பரம னருள்செய முன்னி யிருவினை யோப்பு மிருண்மல பாகமுங் கருணையா ஞேக்கிக் களினுறு மந்தனைர் குலஞ்சு வாகிக் குளிர்பெருந் துறையி னிலகிய குருந்தடி யெய்தி யிருந்தனர்
115	மாணுக கர்பலர் மகிழ்வுடன் சூழப் புனைக் கியபணிப் புத்தே விருந்தனர் அத்துறை யடுத்தே யண்பர் செல்லச் சித்த முருகித் திளைக்ஞமா னந்த வெள்ள மொழுக னினைபே ருவகை
120	யுள்ள முண்ண வுரோமஞ் சிவிரப்பச் செல்லு மனவிற் ரேசிக ரிவணுவர் அல்லினுங் கொடிய மலவலி யடுவரென் ஹன்னிப் புகுந்தே யொளிர்தரு தேசிக மன்னற் புதன்றைன மண் ஊற வணங்கினர்
125	வேதா கமப் பொருள் விழுமிய தொண்டர்க் கோதிட வால மொத்த யைக் குருந்தடி யோகவா சன்த்தி லொனிபெற் னினங்கிச் சோகமா ருயிர்கள் துரிச்சு முத்தி யின்பவீ டெப்த வெழிற்கழு நீரணிர்
130	தெண்பினை யுருக்கு மியற்பெருஞ் சோதி மினிர் சிவ ஞான மெங்ட்போ தத்தினை யொளிர்தரக் கரத்தேந் தொருபெரு முதல்வளைக் கண்டன ரூருகினர் கசிந்தனர் பணிந்தனர் தெண்டிரைக் கடல்தரஞ் சீறுநஞ் சன்டவர்

135	இவரெனக் குறிப்பினு வின்புற வுணர்ந்தே தவறற வன்பருந் தாழ்ந்து முன்னிற்றலு மறையவ ரொழுக்கமு மன்பும் வாய்மையும் இறைவன் திருவுளத் தெண்ணி யாக்கையும் உயிரும் பொருளு மொளிர்தரு புன்னுடன்
140	கயிலங்கேற்றுக் கண்ணினுன் வலச்கழி இப் பாத கமலம் பரிவுடன் சூட்டி பாத கமலம் பறிபட்டோட்டி.ச் செங்கர ஞ்சென்னிமேல் வைத்துச் சிவபிரான் றங்க மாகிய சூக்குவைந்தெழுத்
145	தெங்கணைதனிசைத்தனன் வலச்சைவி பாங்கு சுற்றிய பாசமு மவிழ்ந்தன ஒழியா வின் பவுவரி பெருகின வழியாச் சிவத்தோடத்துவிதமாய் நிட்டையிலிருந் தனர் நிறைசிவமுணர்ந்தவர்
150	உட்கோளில் லாகோங்கு மாணந்த சாகரத் தமுந்தித் தாமொன்றுணரார் யோக முற்றிருக் கவுணர்வுருக் கலைமகள் அன்பர் தந்நாலில மர்ந்தனளாக என்பு நைந்தாநுசி பெழிலுறு மணியெனக்
155	சிறந்திடுந்திருவாசக மெனுந்திந்தமிழ் முறைந்தன ரதனு லக்மகிழ்ந்தைப்பர் வழுவதுஞ்சுத மாணிக்க வாசகப் பழுதினுமம் பகரந்தனர் மன்னே தீக்கை நாமந் சிறப்புடன் பெற்றே
160	யாக்கை தன்னையருவருக் திருக்குநா ணீயிவனுறைக வென்ன நிகழ்த்திடப் போயின்ரெமையாள் பூதாநாதர் மறைந்திடவடியவர் மனமிக வருந்தி நிறைந்திடு க்காவலன்றமர்களை நேர்ந்தே
165	யாடித் திங்களின்முன்ன ரலைகடல் ஒடிப் பரங்தென வொளிரும் வாம்பாரி யால வாயின்னைந்திடு ம்போமெனக் சால விரைந்தவர் தலைவற் சார்த்து அன்பர் குற்றை யறையவராலும்

இன்பழுடனே யிருக்கு நாடனில்
வாதவூர் மலி திரவியத்தாற்
கோதிலாலயங் குழிற்று வித்தருளி
வாழ நாடனின் மன்னவன்முடங்கல்
பாழிசேரும் பனைப்புய வொற்றர்கள்

170

கொண்டு நேர்ந்து கொடுப்பாகித்து
மண்டு துண்ப வாரி யின்மூழ்கிச்
சிவபரஞ் சோதி முன் செப்பவையர்
நவ நவப் பரிகணன் ஒனுமென்றே
விடையிறுப் பாயென விண்ணெழு மொழியாற்

175

தடையிலாது தான் சுருள் விடுத்தனர்

5. வாதவூர் மதுரைக் கேகுதல்.

பரிதி சென்று படுகடற் குளித்தபின்
இரவிலெம்மானிவர் கணவின்கட்
குதிரை கொண்டு குறுகுவம் யாழுனர்
மதுரை சேறி யெனுமுரை வழங்கி

180

யாரியன் மறையவடியினை வணங்கி
வேரிவேம் பன்மிலிர் கோயிலின் கண்
அணைந்து செப் தியரசற் கோதப்
பனைந்த வுவகைப் பரவை மூழ்கி
வரிசையோடும் வாத வூரைப்

185

புசையானைப் புரவனை விடுத்தனன்
பொன்னங் கமலப் புனித நீராடி
பொன்னைங் கரத்தாற்போற்றி செய்து
சோம சுந்தரச் சோதி திருவடி
வாமவங்கயற் கண்ணி மலரடி.

190

ஆவலோடும் வணங்கி யன்புடன்
நாவ லோரும் நவின்றனர் தமிழ்மறை
பின்னைத் தம்முடைப் பெருமடங் குறுகி
முன்னைப் பழம்பொரு ளாகிய முதல்வளை
யுன்னு துண்ணி யுறையு நாடனின்

195

6. நரியைப் பரியாக்கியது.

மன்னு வாவன் பரி வாரா வகையான்
மந்திரத் தலைவரை வாம்பரி யெவ்னென
விந்தநாண் முதலா விரண்டொரு நாளையில்

200	வந்திடு மென்னவாவ் வாறும்வா ராமையாற் கொந்திய கோபக் குரிசி லண்பரைத்
205	தண்டனை செப்தெம் பெரும்பொரு டாருமின் கொண்டகல் வீரெனக் கூறினர் சிலரொடுங் தறுக ஞோர் தலைவன் மொழியாற் குறுகி யன்பர்மேற் கொடியகல் லேற்றினர் அவ்வம யந்தனி லன்பர் பாரம்
210	நவ்வி பேந்திய நாதர் பரித்தனர் அங்குறு கொடிய ரருஞ்சிறைப் படுத்தினர் செங்கை கூப்பிச் சிரமிசைத் தொழுதனர் ஆலவாயா வருள்சைய வேண்டுமென் ரேலுமிட்டாரவ ருமைமனு என்செவி
215	மழுவிளங் கன்றின் வாய்க்குரல் சேதாப் புழழக்செவிச் சேர்ந்தெனப் போய்ப்புகுந்திடுதலும் கருணை கூர்ந்து கடுஞ்சிறை தொலைப்பான் வருக வென்றன னவன்கண் நாதரை நந்தி யாதியா நாயகர் பணிதலும்
220	முந்தி பாவனி மூலநாள் வந்தது கொந்து கோப மரசன் கொளாமுனம் இந்த மாவனத் தியங்குறு நரிபெலாம் துரக மாக்கித் தொகுப்பீரெனலும் விரைவி லன்னவர் விதிப்படி செய்தனர்
225	வேத வாம்பரி மேற்கொடு விமலர் போத யாவரும் போந்தன ரவருடன் கூட லெப்திக் குரிசிலைக் காண்டலும் ஆட லரச னமைக்சரை விட்டனன் இருவரு மெப்தி யிருந்தன ரவையிடைக்
230	கருமைகொள் கண்டங் கரந்த கள்வரும் அசவ விலக்கண மன்புடனு ரைத்தே யசப மகல வளித்தனர் நரிப்பரி வேந்தன் மகிழ்ந்து வெண்டுகி லளிப்ப வேந்து மறைந்தனர் வேதகற் கிபொடும்

மாந்துவரம் பாகவர மடியாச் செய்தே
யந்தியிலுளையிட்டலறி யோடின
235 வழுதி சினந்து மணல்வெயில் திருத்திப்

பழுதி வன்பரைப் படுத்தினன் கொடுந்துயர்
வாத ஒூரரும் வன்பெருந் துயரொடுஞ்
சோகி வெண்மதிச் சடையபனைத் துதித்தனங்
அன்ன காலையி ரைனும் வையை
240 மின்னை நோக்கியே விளம்பினர் பெருகென

ஆயிர முகத்தா வகன்று வருதலுங்
தூயரைச் செதுமலர் துன்புட நேடினர்
வாதவு ரடிகண் மகிழ்வொடுஞ் சிவபிரான்
கோதி லாலயங் குறுகியங் கிருந்தனர்
245 பின்னர் வையைப் பெருக்கது கண்டே

8 இறைவர் மண் சுமந்தது.

250 மண்னன் மந்திரி மார்களை விளித்து
நீர்கார் புகாம் னிவர்க்கரை கோலி
யார்கலி தனைப்பொரு மாபகை யடக்குவீர்
என்று கூறவிறைக்குடி யாளரைத்
துன்று பாகந் தொறுமாள் விடுமென

அவ்வண மடைத்தன ரவரவர் கரைப்பங்
கிவ்வண மிருக்க வேழை வந்தி
கூலியாள் கிடையாக் குறையினு லழுமும்
வேலை நஞ்சண்டார் வினைசெய் மக்களென
255 வந்தி வாயிலின் வந்துமுன் னின்டே

மூந்து கூலியை யருவொன மொழியுத்
தான்சுடும் பிட்டைத் தந்தவை வாவஞ்சும்
மாண்படு கரத்தார் வாங்கி யுன்டபின்
மண்டொடுங் கருவி வனப்புறு கடை
260 கொண்டுசென் றெய்திக் குறுகினர் கரையிடை

மண்ணினைச் சும்பர் வாரிகை யிடுவர்
துங்கெணக் குதிப்பர் கொல்துவர் பலவுரை
விளையாட் டாக வெய்துயிர்த் திருப்பர்
களையடைந் தவர்போற் கண்படை கொஞ்வர்
265 சின்னஞ்சும் வந்திபாற் பிட்டினை வாங்கித்

தின்னுவர் நீரிடைச் சென்று மீஞ்வர்
இன்னனை மிவர்விலோ யாடு மேல்வை
மன்னவ னாரிமர்க் தனைனை வழுதி
யடைகரை பார்ப்பா னடைந்தனன் வந்தி
270 யுடைகரை பார்த்தே யுருத்தவ ளடிமையைக்

கைப்பிரம் பதறை கடிதி லடித்தனன்
அப்பிரம் பனையவ ஞக்கை யிடத்தும்
பிரமன்மான் முதலாம் பெரியதேவர்
உருவி னிடத்து மொளிர்சா சரத்தும்
275 பட்டன கண்டே பதைத்துள முருகத்

துட்டர்கள் வந்தியைத் தொடர்ந்திட வேகக்
கூவியாளங்கொரு கூடைமண் கொட்ட
ஞாலை வரைபோ னணியது கரைதான்
எம்பெரு மானு மிம்மென மறைந்தனர்
280 அன்புடன் வந்தித் தமரர்கள் பூமழை

பெய்ய வெழிலார் பேரொளி விமானம்
வப்பங் தன்னிடை வைத்தனர் கொணர்ந்தே
சிவகண நாதர் செறிநரை வந்தியை
யிவர்கென வியம்ப வேறுனின் சிவிகையிற்
285 சிவனரு ளடைந்தோர் சேர்ந்துறை சிவபுரத்

தவனரு ளாலே யவலோ யுப்த்தனர்
9 பாண்டியன் வாதலூரரை வணங்குதல்.
அரிமர்க் தனனு மாசங் கையனுய்
வெருவி சிற்ப வேணி வாணி
யரச கேண்மோ வந்தி யின்றிநி
290 திரள்பொன் றேஷ் ச் சேர்த்தலாலே

வாதலூ ரமைச்சர் வளர்பொன் னெல்லாம்
தீதிலெம் மவர்க்கு மெமக்குஞ் திருத்தி
போத மேவப் புரிவுட னளித்தனர்
ஆத லாலே யவர்தமை நீசெயுங்
295 தண்டங் தீரத் தந்தன நரித்திரன்

சண்டவே கவதி தண்ணையும் விடுத்தனம்
மண்சுமாங் துண்கை மாறடி பட்டனம்
விண்செல் வந்திகைப் பிட்டும் விரும்பினம்
இத்தனை யெல்லாஞ் செய்த திவன்பொருட்
300 துத்தமன் றன்னை யுணர்ந்திலை நீயும்

இகபர மிரண்டு மீந்திட வனக்கு
மிகவிரும் பிவன்சொல் விதிவழி நில்லென்
றெழுந்த மாற்ற மிருசெவி நிறைய
வழுந்தி யச்சத் ததிசயத் தாழ்ந்து
305 வாதவு ரடிகள் வசித்தன ரெவணெனத்

தூதர் கூறத் துளைவி லேகிச்
சுந்த ரேசர் சடர்நெடுங் கோயிலி
லெங்தை யாரோ டிரண்டறக் கலந்து
310 சிவயோ கத்திற் ரங்குத ரெரிந்து
தவர்பா தத்திற் ருன்விமுந் திறைஞ்சி

யடியேன் செய்த வயரா தம்பொறுத்
திடமா ரூலக மெய்தியா ஞுவிரெனப்
பாண்டியன் வேண்டப் பத்தரு நோக்கி
315 யீண்டியா னும்மை யெய்திய நீராற்
சிவனரு எடைந்தேன் றில்லையிற் செல்ல

10 வாதவூர் தில்லை சென்று திருநடங் காண்டல்.

வவனரு எளித்தன னுதலாலே
நின்மி னென்ன நிறுவிமன் னவைனை
பென்னையா ஞுடைய விறைவைனப் போற்றிப்
320 போயினர் வாதவூர்ப் புனித ரானேர்
மாயிரு ஞால மனனவன் மீண்டு

புவிபுரங் தருவிப் புசழ்ச்சக நாதச்
சவிமகப் பெற்றுத் தரணியை யானப்
பின்னன் ரவற்குப் பெருமுடி சூட்டி
325 மனனினன் வாதவூர் வள்ள றன்பாற்
தீக்கை பெற்றுச் சிவயோகத்திருங்

தாக்கை நீக்கி யடைந்தனன் சிவபதம்
வாதவூர் வளஞ்செறி தில்லை
வீதி தோறும் வீழ்ந்துவீழ்ந்திறைஞ்சிச்
330 சினகரத் தெய்திச் சிவகங்கை மூழகி
புனிதநீ றனிந்து பொற்கண்டி பூண்டு

சந்தி யாதி தான்முடித் தருளி
பந்தி வண்ணன தம்பலத் தெய்தினர்
அருள்செறி சிவகா மித்தா யன்புடன்
335 உருகி நோக்கவு மும்பர்கள் வாழ்த்தவும்
மிரமனு மாலும் பெட்புட னிறைஞ்சவும்

அரவொடு புலியு மாணந்த மடையவும்
கங்கையு நிலவுங் கலந்து சடைமிசைத்
தங்கி பிடவுங் தார்மலி கொண்றை
யலங்கன் மின்னவு மன்பர்க ஞருகவும்
இலங்குபஞ் சாக்கரத் திருநட்மெந்தை

340

யியற்ற வன்ப ரிதய முருகி
வயத்தி லாக்கினர் மனமுதற் கரணமும்
நிலமிசை வீழ்ந்தார் நெடிதுயிர்த் திருந்தார்
குலவிய வாக்காற் கூறினர் வாசகம்
இவ்வாறிருப்ப விறைதிரு வாக்கா

345

லொவ்வா தோங்குங் குணதிசை யுற்றே
முனிவர்களுடனும் முயன்றனர் யோகம்

11. தில்லையில் புத்த வாதம் செய்தது.

நனிமிகு புத்தர் நண்ணி யங்நாட்
சமய வாதந் தாஞ்செய முன்னி
யமைய மூன்றுட ஞயிர்பாலி

350

நேழு நாளைக் கெல்லை விதித்தனர்
ஆழி சூழ மகிலத் திடைபவர்
பாழி போகப் படுப்பமென் ரெண்ணிய
வேஷமு யந்தன ரிருங்கன வின்னிடைப்
பால லோசனர் பண்புட னுரைத்தனர்

355

சீலமா ணிக்க வாசகச் செம்மல்
வேறல் செப்குவர் வேதிய ரவர்பாற்
பா.று நீரெனப் பண்புட ணெய்தி
யழழத்க காலை யரன்று ணிதுவெ
விழித்து வேதியர் குழாம்புடைமேவக்

360

கனக மண டபத்திற் கவினுற விருந்தே
யகைன தருளா லவர் தமை வென்றனர்
புத்த ராயினேர் பொய்ச் சம யம்புகுந்
தத்தாற் றுன்ப வளதுவீழ் வளவன்
சன்றமாதா மெழி னுறு மங்கையை

365

யான்ற சபையி லறைவித் தவரே
வென்றன ரெண்ன விரும்பிப் புத்த
ரொன்றேழி யாம னுற்றவு முரைத்திலள்
பூசுவ தாதிப் பொருந்திய விருபதாற்
பேசுவித் தனரெம் பெருமைசே ரன்பர்

370

அரசனு மகமகிழ்ம் தல்லுளப் புத்தர்
உரைசெயுஞ் சபதத் தொறுத்தனன் செக்கிடைச்
சப்வ மென்னுஞ் சமயத் தடைந்தனன்
வப்பம் புரக்கு மன்னவனம்
திருவா சகஞ்சிற் ரம்பலக் கோவை

375

12 திருவாதவூர் சிவத்தொடு கலந்தது.

இருமா நிலத்தி விசைத்தரு என்பர்
குறிகுண மில்லாக் குறைவில் சிவத்தொடும்
உறைதரு முத்தி யுற்றன ரன்றே

திருவாதவூர் துதி.

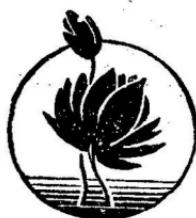
மாசறு முத்தி மன்னிப வாதவூர்த்
தேசிக நின்னிரு செஞ்சரண் போற்றிப்

380 385

பாச மறுத்தெனைப் பாலித் திடவே
யீசு சின்ன திணையடி போற்றி
மண்சுமாந் தருளி மதுரை யெம்மான்
புண்சுமாந் திடவே புரிந்தாய் போற்றி
யில்வாழ் வென்னு மிருட்கடன் முழ்சி

390

நல்வாழ் வில்லா துழலு நாயினை
நின்பா தத்துறு நேசப் புளையாற்
றுன்பறு முத்தித் தூய கரையிடை
யருளொடுஞ் சேர்த்தற் காயிரங்கானின்
றிருவடிக் கமலஞ் சிறப்புடன் போற்றி.

மாணிக்கவாசகர் குறிப்புதை.

2. நல்லினம்-தாமரை மலர்.
3. பிரணவப் பொருள்-இம் என்னும் தாரக மந்திரத்தின் உண்மைப் பொருளாயுள்ளவன். பின் ஞகன்-சிவபெருமான்.
6. பாரதி-கலைமகள்.
7. சரணம்-திருவடிகளே.
8. கரணம்-மனம் புத்தி சித்தம் அகங்காரம் என்னும் அகக் சருவிகள்.
9. கரம் சின்முத்திரை-சுட்டு விரல் நுனியைப் பெருவிரல் நுனியுடன் மார்பில் வைத்துக் காட்டும் மெளன உபதேசக்குறி.
10. நூனமுத்திரை என்பர். “ஒருக்கை மார்பொடு விளங்க” திருமுருகாற்றுப்படை.
11. வைத்திகவாரணர்-வேதக்கடலாயுள்ளவர்,
12. நூனானசம்பந்தர்.
13. நலிர்-குனிர்ச்சி.

19. நால்வர்-சம்பந்தர், ஆப்பர், சுந்தரர், மாணிக்கவாசகர்.
20. ஏர்-அழகு. வாதவூர் இறை-மாணிக்கவாசகர்.
21. கயவன்-மூடன்.
22. பறையும்-சொல்கின்ற: 23. ஒள்ளிய-சிறந்த.
- வனிதை-பூமிதேவி.
24. ஏழில்-அழகு.
25. ஆரம் ஆரம்-முத்து மாலை.
26. ஆரவாரம்-பேரிறைச்சல்.
- அமராபகை - தேவகங்கை
27. வேகவதி - வைகையாறு.
28. போகவதி - நாகரூலகம்.
30. அமாத்தியர்-மந்திரித் தொழில் செய்தற்குரியவர்.
34. பவம் அறு-பிறவியை அறுக்கின்ற.
36. கொண்டல் - மேகம்.
36. ஆரணம் கடல் - வேதமாகிய கடல்.
37. தேம்படு - தேன் பொருந்திய, தெரியலன்-மாலையணிந்தவன்; சிவன்.
38. வான்படு தேவர்-விண்ணில் வாழும் திருமால் முதலிய தேவர்கள்,
39. விசதம்-தூய்மை.
40. சிவாகமச் தொகுதி நிதி-சைவாகமங்கள் இருபத் தெட்டையும் தனக்குரிய செல்வமாகக் கொண்டவர்.

41. வாதபுரேசேர் - திருவாசவுர்த்துகலைவர்.
42. சடங்கு-குடுமி வைத்தல் காது குத்தல் எழுத்துக் கற்பித்தல், பூணூல் தரித்தல் உபநயனம் செய்தல் முஷ்கியன்.
43. ஈரெண்ணைக்கு - பதினாறு வயது.
44. எட்டெட்டு - அறுபத்துநான்கு.
45. அரிமர்த் தனன் - வரகுணபாண்டியன் சிறப்புப்பெயர். பகைவர்களை நாசம் செய்பவன் என்பதுபொருள். வழுதி - பாண்டியன். “வரகுணனுஞ் தென்னவனேந்து சிற்றம்பலத்தான்”
46. சிற்றம்பலக்கோணவ.
47. மனுதூல் - மனுவென்னும் அரசன் செய்தநால். இது பதி நெட்டுத் தருமசாத்திரங்களில்லைன்று. அரசநிதிகூறுவது.

48. கருவிதூல் - நால்வகைக் கேளைகளையும் அவற்றைக் கொண்டு நடத்தும்போர்ப்பயிற்சியையும் அறிவிக்கும்நூல்.
49. கோவில்-அரண்மனை;
50. போக்கு-குற்றம். புரவலன் - தலைவன்

52. ஆழி - ஈக்கரம், மால்கு - திருமாலுக்கு. ஈஅண்ணல் - கொடுத் தருளி யசிவபெருமான். “பாலுக்கு” ஈக்கரம் அண்றாள்கைய்தவன். திருப்பல்லாண்டு 53 நித்தயர் - மெய்ப்பொருள். அநித்தயம் - பொய்ப்பொருள். நின்னயம் - நிர்ணயஞ்செய்கின்றஅறிவு.

55. போகம் - சுகங்கள். சமாதி - ஆன்மாடை ம் பி இள்ள கரணங்களில் பற்றின்றி தத்தன்னைத்தான்காண்டல்: இதுஎன்வகை யோகங்களில்லைன்று 57. தோம்-குற்றம், சுத்தவிச்சை-ஞானதூல் 58. சத்துஅல்லாநெறி - பொய்யாகியசமயபெற்றிகள். 59. புற வுரை - புறநூல்; முப்பொருள்களவெனக் கொள்ளுதலையும் சிவனைக் கருத்தாவாகக் கொள்ளுதலையும் இல்லாதநூல்கள். நெறி - சயமநெறி 60. நித்தம் - ஆழிவின்மை; அகவுரை - அகநூல்; கடவுள்கையிர உலகம் என்னும் முப்பொருளையும் சிவனைக்கர்த்தாவாகக்கொள்ளுதலையுமடையநூல்கள். இவைசைவசித்தாந்த தூல்களிற்குறும் முப்பத்தாறுத்துவங்களையும் கடந்துவிளங்கும் சுத்தசிவத்தைக் கூறுவதில்லை. அவைசிவாத்துவித்தைசவமுதலியன. 61. சித்தம் மாசு - மனதில்லள்ளாகுற்றங்கள். அரண்டுருள் - சிவபெருமான் உயிர் களுக்குச் செய்யும்பேரருளை, தெளிவியா - தெளியவிளங்கும்படி காட்டா. 62. இத்தால் - தீருவருள்ளெறி யைவிளங்கக் கூறுத்திதனை; ஆணவம் - உயிரறிவைவமறைத்துக்கொண்டிருக்கும் இருள்மயமாயுள்ளமலம். தொடக்கு - பினிப்பு. 63 முத்தி செய்தற்குச் சிவபிரானிடத்துப் பக்திசெய்தல் இன்றியமையாததாம் 64. பழுமலம் - தொன்மையாயுள்ள ஆணவம்கள்மம் மாயையன்னும் மும்மலங்கள். 65. சுத்திநிபாதம் - இறைவன் திருவருட்பதிவு. 66 முத்திறப்பொருள் - கடவுள்கையிர உலகம்.

67. ஆகமமார்க்கம் - சைவசித்தாந்தசமயம். 68. சோகம்- 69. ஆரியவாசன் - உபதேசக்குரு. இருபெயரொட்டுப் பண்புத் தொகை. 70. உறவன் - வருவான். 71, சோரநாயகன் - கள்ளக்கணவன். துவஞ்சும் - வாடுகின்ற. 71 நாரிபோல் - சோரநாயகிபோல. இவள்கள் தத்தில் கள்ளக்காதலனிடத்தில் தலைமையான அந்பும் வெளியில்லண்மைக் கணவனுக்குரிய தொழி இலும் செய்துகொண்டிருப்பான். நாரிபாகன் - சிவன். 75. மன்அவை-அரசவை. 76. ஆழி - ஆணையாகியசக்கரம். 77. அத்திரிப் பாகர் - குதிரைப்பாகர். நிருப் - அரசனே; 78. பரிநிறைபாந்தி-குதிரைகள் நிறைந்தபந்தி. 79. இளமைஆர்அசவம் - இளமைபொருந்திப் புதிரைகளில். 80. சளர்வு-றுதுரங்கம் - நோயால் தளர்ச்சியடைந்தகுதிரைகள். சிலசார்ந்தன - சிலவேயுள்ளன.

82. சுதுஅமையம் - இதுவேசமயம். 84. தேம்-பொன். பெருங்கடல் - சோழனுக்குரிய கடல்துறை. 85. குரகதம் கொண்டிடுவீர் - குதிரைவாங்கிக்கொண்டுவருவீர். 86. அற்றம்

இல் - குறைவில்லாத; நிறைந்த. 87. முன்உப்த்தபின் - முன்பு போகவிட்டிருகு. மாழை - பொன்னிறம். 88. கமலம் - பொற்று. மரைக்குளம். 89. முதலெழுத்துரு - பிரணவமங்கிரவடிவம்.

90. வேழம்-யானை. 96. உவப்ப-மகிழும்படி, 98. கோள்-குற்றம். 99. அருக்சகன்-அருக்சனைசெய்வோன். 100 குதித்திருந்து. 101. நன்னெறிக்கு - சிவஞானநெறியில் செலுத்து வதற்கு, சதுரது - இதுவேசாதனம். 102. நாமம்தீ - சிவநாமம் சொல்லி, சிவாயநமவென்று நீறணிந்துஅப்பார். 103. செலகுதிரைவாங்கச் செல்லுவதற்கு. 106. முன்னி - நினைந்து. 107. இருவினையொப்பு - நல்வினைத்திவினைகள் ஒன்றற் கொன்று ஏற்று துலைபோலத்தம்முள்ளத்தல். இருங்மலபாகம் - இருங்மயமாகயதுணவமலம் தனதுவலிமை கெடும்பருவம். “சட்டுவார்வினையொத்தபோது இருங்மலங்கருகவாட்டுவார், திருவிளையாடற்புராணம். 108. கவின் - அழகு. 109. பெருந்துறை - திருப்பெருந்துறை என்னும்தலம். 110. குருந்து - குருந்தமரம். 112. பணிபுண். ஆக்கிய - பாம்பைஆபரணமாகக் கொண்ட, புத்தேன்-சிவபெருமான். 113. அதுறை - அந்தத் திருப்பெருந்துறை, “கருணைவெள்ளப்” பெருங்கடல் நிறைந்துறை பெருந்துறையடைந்தார்.

116. உரோமம் சிவிர்ப்ப-உடம்பிலுள்ளமயிர்புளகிக்க. 117. தேசிகர்-ஞானசிரியர். 118. அல்-இருள். மலம்வலி-ஆணவமலத் தின் வலிமையை, அடுவர்-கெடுப்பர். 120. தேசிகமன் அற்புதன்-ஞானசிரியர்களில் தலைவனுகிய ஆச்சரிய சக்தியையுடையவன் 122. ஆலம் ஒத்த - கல்லால்மரம்போன்ற, 123. யோகவாசனம்-போகம் செய்வோர் இருத்தற்குரிய ஆசனம். 124. சோகம் ஆர்தாக்கம் நிறைந்த, துரிசு-குற்றம். 125. கழுநீர் - செங்கழுநீர்மலர் மாலை. 126. என்பு - எலும்பு. 127. சிவஞானபோதம் எழுதப்பெற்ற ஏடு. இதுங்கவஞானசாத்திரத் தலைமைப்பெருநால்; சிவம்பக்குஞ்சுப்பட்ட ஆன்மாவுக்குத் தன்து ஞானசத்தியைக்கொண்டு நல்லறிவைப் போதிப்பது என்பதுபொருள்

130. கடல் - பாற்கடல், சீறுநஞ்சுலண்டவர் - கோபித்த ஆலகாலவிடத்தை உண்டருளியசிவபெருமான். 133. தவறுஅற-குற்றமில்லாமல் 134. மறையவர்-வாதவுரர். 132. புனல்-தாரைவார்-த்தநீர். 133. ஏற்று - வாங்கி, “அண்றேயென்றனவியு முடலு முடைமையெல்லாம், சூன்றே யனையாயெனைன் யாட்கொண்டபோதே கொண்டிலையோ, திருவாசகம், கண்ணினுல் மலம் கழீஇ - திருக்கண்பார்வையால் மும்மலமும்நிங்கப்பார்த்து; சட்சதிட்சை செய்து.

137. பாதம் கமலம்-திருவடித்தாமரை சூட்டி-தலைமேல் வைத்து. பாதகமலம் - துரோகம் செய்யும் ஆணவமலம்-பறிபட-

நீங்கும்படி. 138. சென்னி-தலை, 140. துங்கம்-லூளி; சூக்கு
ஜூங்தெழுத்து - சூக்கும் பஞ்சாக்கரம் சிவாயநம் என்பது. 142.
பாசம் - ஆணவம் கனமம்மாயை என்னும் மும்மலங்கள். 143.
இன்பவுவரி-பேரின்பமாகியகடல், 144. அத்துவிதம்-இரண்டற்ற
நிலை, 145. நிட்டை-ஞானிசிட்டை 146 உள்கோள் இல்லா-
மன்தில் அடங்குதல் இல்லாமல், 147. சாகரம்-கடல். 148.
உணர்வு உருகலீமகள்-ஞானவாணி 150. மணி-மாணிக்கம்;
நவமணி களில்தலைமையானது. இது தன்னைவிரும்பி அணிவோ
ருக்கு அறிவுஅழகு ஆற்றல் செல்வம் முதலியவற்றைத்தருவது.

151. திருவாசகம்-அழகிய சொற்களினுலாகிய நால்; கருவி
யாகு பெயர். இதுபத்திதூல்களில் தலைமையானது. தமிழ்
மொழியிற்கிறந்த ஆறு நால்களில் ஒன்று. 153. வழுவது-ரூத-
தவறுதல் இல்லாத. 155. தீக்கை-குருவானவர் கண்ணினால்
பார்த்தல், தீக்கை நாமம்-தீட்டை செய்யும் பொழுது குருவினால்
வைக்கப்படும் வேறு பெயர். 156. யாக்கை-உடப்பு; தொழிலாகு
பெயர். அருவருத்து-வெறுத்து. 157. இவண்-இத்திருப்
பெருந்துறையில், இடச்சுட்டுப் பெயர். 158. பூதநாதன்-நிலம்
நீர் தீ காற்று வான் என்னும் ஜூப்பெரும் பூதங்களுக்கும் சலைவன்:
சிவபெருமான். 160. காவலன்-சமர்-அரசனுடைய பரிசனங்கள்,
நேர்த்து-எதிரில்பார்த்து. 161. ஆடித்திங்களின் முன்னர்-ஆடித்
மாதத்தின் முதலில். 162. வாம்பரி-தாவிக்ரெல்லும் குதிரைகள்.
164. சால-மிக, தலைவன்-பாண்டியன். 165. அன்பர்க்கற்று-
மாணிக்கவாசகர் கூறிய வார்த்தைகள். 167. மலிதிரவியப்பம்-
குதிரைவாங்கும் பொருட்டுக்கொண்டுவந்தமிகுந்த பொருள். 168.
குயிற்றுவித்து-செப்பித்து. 169. மன்னவன் முடங்கல்-பாண்-
யன் அனுட்பிய ஒலை.

170. பாழி-வலிமை, பனை-பருமன். 172. மண்டு-மிகுதி,
வாரி-கடல். 173. ஜூயர்-சிவபெருமான். 174. நவம் நவம்
பரிகள்-புதிய புதிய குதிரைகள், நண்ணும்-வரும். 175. வின்
எழும் ஒவி-அசரீரிவாக்கு; விசம் பினிறைந்த திருவாக்கால், விடை-
யிறுப்பார் என-விடை சொல்வாப் என்று சொல்லவும்.

176. தடை- தாமதம். சுருள்-சுருளோலை. விடுத்தனர்-
பாண்டியனுங்கனுப்பினர். 177. பரிதி - குரியன். 178. எம்மான்-
சிவபெருமான். இவர் - மாணிக்கவாசகர். 179. குறுகுவம்-
வருந்திவம். 180. சேறி - செல்வாய். 181. ஆரியன் - குருந்
துடியில் ஆசிரியத்திருக்கோலத்துடான் வந்தசிவபிரான். 182. வேரி
வேம்பன் - தேங்பிலிற்றும் வேப்பமலர் மாலையையனிந்த
பாண்டியன். கோயில் - அரண்மனை. திங்கள்வெண்கவிகைமன்னன்
திருவளர்கோயில், பெரிப்புராணம்.

183. அணைந்து - சென்று 184. பணைந்த - மிகுந்த,
பரலை - கடல் 186. புரசை - யானைக்கழுத்திடுகயிறு. 188.
பொன் - அழகு, ஜங்கரத்தன் - சித்திவிநாயகன். 190. வாமம் -
அழகு, 192. நாவலோர் - மாணிக்கவாசகர். தமிழ் மறை - திருவா
சகம். 194. முன்னை - தொன்மை, பழும் பொருள் - பழையபொ
ருளாயுள்ளவன் “முன்னைப்பழும்” பொருட்கு முன்னைப்பழும் பொ
ருளே திருவாசகம்” 195. உன்னது - நினையாமல், உன்னி -
இடைவிடாமல் நினைந்து. 196. மன் - பாண் டி யன் -
வாராவவகையாண் - வராமையால். 197. மந்திரத்தலைவர்-மாணிக்க
வாசகர். எவண் - எவசிடம். எக்கே; 200. கொந்திய - மிகுந்த,
குரிசில் - பாண்டியன்.

201. தாருமின் - வாங்கிக்கொடுங்கள். 202. கொண்டு -
அழைத்துக்கொண்டு. சிலர் - தண்டம்செய்யும் சிலமள்ளர். 203.
தறுகணோர் - கொடியவர். 205. பாரம் - கல்வின்பாரம். 206.
நவ்வி - மான், பரித்தனர் - தாங்கினார். 211. மழவிளாமை - மிகவும்
இளங்மை. ஒரு பொருட்பன் மொழி. செம்மை + ஆ - சேதா - நல்ல
பசு - புழைசெவி - தொளையுள்ளகாது. “இளங்கிருஷ்முகை-சொன்று
காயர்தஞ்செவித் தொளைதுழழுந்தெனச் செல்ல” என்பதுதான்கூ.

213. கடுஞ்சிறை கொலைப்பான் - மாணிக்கவாசகரடைந்த
சிறைத்தண்டனையை ஒழிப்பதற்கு. 214. அவன்கணாதர் -
சிவகணத்தலைவர். 215. நந்தி ஆதியாநாயகர் - நந்திமுதலியசிவ
கணத்தலைவர். 216. ஆவணிரூலம் - ஆவணிமாதத்தில் மூலநட
சத்திரம். 218. மாவணம் - பெருங்காடு.இயங்குறு - சஞ்சரிக்கின்ற.
219. துரகமாக்கி - குதிரைகளாகச்செய்து. தொகுப்பீர் - ஒன்
ரூபத்திரட்டுங்கள். 229. விதிப்படி - சிவபிரான் கட்டளைப்படி.
221. விமலர் - சிவன். வேதவாம்பரி - வேதமாகிய குதிரை. மேற்
கொடு. ஏறி. 223. கூடல் - மதுரை, குரிசில் - பாண்டியன். 224.
ஆடல் - வெற்றி, விட்டனன் - சிறையிலிருந்து விட்டனன். 225.
இருவரும் - பரண்டியனும் மாணிக்கவாசகரும். அவை - அரசவை.

226. கரந்த - மறைத்த, கர்வர் - குதிரைப்பாகனுகவந்த
சிவபெருமான். 227. அசுவவிலக்கணம் - குதிரைக்குரிய நல்ல
இலக்கணம். 228. அசுவம் - திமை,நரிப்பரி - நரிகளாகியகுதிரைகளை.
229. வெண்துகில் அளிப்ப - வெண்மையாகிய ஆடையைப்பரிசாகக்
கொடுக்கவும். 230. வேந்து - செளந்தரபாண்டியனுகிய சிவபெரு
மான். வேதகற்கி(தனக்குரிய) வேதமாகியகுதிரை. 233. மந்துரைப்
பாகர் - குதிரைலாயத்திலுள்ளபாகர்கள். 235. வழுதி - பாண்டியன்
சினந்து - பரிந்ரியானசெய்தி கெரிந்து கோழித்து, மணல்வெயில்-
மணல்வின்கள்கடு வெயிலில்.

240. வைவையமின் - வைவைகநதியாகியபெண். 241. ஆயிரமுகத்த - ஆயிரமுகங்களோடு கூடியதாய்; முகம் - துறையுமாம். 242. தூயர் - மாணிக்கவாசகர். தெறும் அவர் - தண்டனைசெய்கின்ற அந்தமளவர்கள். 246. வினித்து - கூப்பிட்டு. 247. நிவர்க்கரை கோலி - உயர்ந்தகரைபோட்டு. 248. ஆர்களி - கடல், பொரும் - ஒப்பாகின்ற. ஆபகை - வைவைகநதியை. 249. இறைக்குடியாளரவரிசெனுத்தும் குடிகளாயுள்ளவர்களைநோக்கி. 250. துன்றுபாகம் தொறும் - அவரவருக்கு எல்லை செய்யப்பெற்றகரையின் பக்குகள் ஒவ்வொன்றையும். 251. அவ்வணம் அடைத்தனர் - அவ்வித மேகுடிகள் ஒவ்வொருவரும் ஆள்ளிட்டு அடைத்தனர்.

252. ஏழைவங்கி-ஏழையாகிப் வந்தியென் னும்பெண். 254. வேலை-கடல். வினைசெய்ம்கண்ண-கூவிக்குவேலை செய்பவன்போல. 255. வாயில்-வாசற்படி. 256. முந்து-முங்பே, அருள்-கொடுப் பாய். 258. மாண்படுகரத்தர்-சிவபெருமானுகிய கூவியாள். 259. மண்தொடும் கருஷி - மண்வெட்டி. 261. வாரிடடை-தண்ணீரில். 263. வெப்துயிர்த்து - வெப்பமாகப் பெருமூச்சாவிட்டு. 264. களை-களைப்பு. கண்படை-தூக்கம். 267. ஏல்வை-சமாபம். 269. அடைக்கரை-அடைத்தகரை. பார்ப்பான்-பார்ப்பதற்கு. 270. உடைக்கரை-வந்தியின் பங்காகிய உடைந்த கரை. உருத்து-கோபித்து. அவள் அடிமை - அவளுடைய கூவியாளை. 274. சரம் - இயங்குதினைப்பொருள். அசரம்-நிலையியற் பொருள். 276. துட்டர்-சேவகர். வந்தியைத் தொடர-வந்தியைத் தொடர்ந்து கண்டம் செய்ய. ஏக-செல்லவும். 276. கூவியாள்-சிவபெருமான். 278. நூலம்பீ-பூமியின்மேல். வரைபோல் நண்ணியது - மலைபோல் உயர்ந்தது. 279. இம்மென-விரைவாக. 280. வந்தித்து-புகுந்து, வணக்கி. 282. விமானம்-தெய்வவிமானம். 283. நகரைசெறி-நரைமிகுந்த. 284. இவர்களன-ஏறுக என்று சொல்லவும். 285. சிவபுரம்-சிவபிரான் விருட்பி வீற்றிருக்கும் வகையில் தூங்கா கரம். 286. உய்க்கனர் - சேர்த்தனர். 287. ஆசங்கையளுப் - ஜயமடைந்தவனுப். 288. வெருவி-டாயந்து. வேணி வாணி-ஆகாயவாக்கு. 292. எப்பவர்-ஆட்டயார்கள். திருத்தி. திருப்தி. 293. போதுமேவ - மிகுதியும் உண்டாகும்படி. புரிவி-விருப்பம். 296. சண்டம்-வேகம். கோபம். வேகவதி-வைவை. 297. கைமாறு-கைப்பிரய்பு.

300. உத்கமன் தண்ணை-மேலான நூறனைறியில் கிற்பவராகிய மாணிக்கவாசகர்கள் பெருமைபை. 301. இகம்பரம் - இம்மை மறுவைமக்குரிய நண்மைகள். 302. விதி-கட்டளை. 303. எழுந்தமாற்றம்-ஆசாயத்தில் எழுந்தவாக்கு. 304. ஆழந்து-முழுகி. 305. எவாண் வசித்தவர்-எவ்வீட்டம் வசிக்கின்றார். என-என்று அராண் கேட்க. 306. கூற-அவரிருக்குமிடத்தைச் சொல்ல, துனைவு-விரைவு. 308. எந்தையார்-சிவபிரான். இறண்டு அறக்க

கலந்து-அத்து விகுமாய் “அவனேதானுப்” 310. தவர்-தவயோகம் செய்கின்ற மாணிக்கவாசகர். 312. உலகம் எய்தி-உலகின் அர சியலை மேற்கொண்டு. 313. பத்தர்-மாணிக்கவாசகர். 314. எய் திய நீரால்- அடைந்த தன்மையால். 315. தில்லை-சிதம்பரம். 317. நிறுவி-நிறுத்தி. 322. சுவிமகவு-லுனி பொருந்திய புதல்வன். 329. சினகரம்-கோவில். 330. பொன்கண்டி-அழகிய உருத் திராக்க மாலை. 332. அந்தி-மாலை கேரத்திற் செவ்வானம்.

334. உம்பர்-தேவர். 335. பெட்டு-அவ்வா. 336. அவு-பத்தஞ்சவி முனிவர், புவி-வியாக்கிரபாத முனிவர். 339. அலங்கல்மாலை. 340. பஞ்சாக்கரத்திருநடம்-பஞ்சாக்கர பந்திரமே திரு மேனியாகக் கொண்டு செய்யுந்திரு நடனம்.

“ஆடும்படிகேள்நல் அப்பலத்தான் ஓய்வேன
நாடுந் திருவடியிலே ஈசும—குடும்
மகரம் உதரம் வரார்தோர் சிகரம்
பகருமுகம் வாழுடியப்பர்—உண்மை விளக்கம்.

342. வயப்-சிவபிரான் வாய்ப், சுரணம்-கருவி. 346. குண திசை-சிதம்பரத்தின் சீழ்த்திசை. 348. நவ்னி-இலங்கையிலி ருந்து வந்து. 349. சமய வாதம்-நம் மதமே பெரிதென வாதித் தல், முன்னி-நினைத்து. 350. அமையம்-சமயம், மூன்றுடன் ஆயிரபாலில்-தில்லை வாழுந் தனை மூவாயிரவரிடத்தில். 351. ஏழை நாளைக்கெல்லை விதித்தனர்-ஏழு நாள் வாதஞ் செய்வதாக வரையறை செய்தனர். 352. ஆழிகுழம் அகிலம்-கடல் சூழ்ந்த சூழி, இவர்-தீப்புத்தரகளை. 353. பாழிபோக-வலிமை கெடும்படி, செந்பார்-ஆழிப்போம். 354. அந்தனைர்த்தில்லைமூவாயிரவர்.

355. பால் லோசனர்-நெற்றியில் கண் துணைபவர் சிவபிரான். 357. வேற்றல் செய்குவர்-வெல்லுவார். வேதியர் அவர்பால்-அந்த நைரகிய அவரிடம். 358. நீர்பாழும் ஏன்-நீங்கள் விரைந்து செல்லுங்கள் என்று சொல்லவும். 359. புடைமேவு-பக்கத்தில் சூழ்ந்துவர. 361. கனகமண்டப்பம்-பொன்னம்பலம், கவின்-அழகு 362. அவசன்-சிவபெருமான். 364. அத்தால்-அத்தனல், துன்பம் அஜறுவிழ்-துன்பமாசிய சேற்றில் வீழ்ந்த, வாவன்-சோழமன்னன். 365. சன்றமாது-தான் பெற்ற மகள், மங்கை-ஜனமைப் பெண். 366. அறைவித்தவர்-பேசும்படி செய்தவர்கள். 367. வெங்றனர் என்ன-வெற்றி கொண்டவராவார் என்று சொல்லவும்.

368. ஒன்று ஒழியாமல்-சாக்குபிய பணிபந்திர ஒலாட்கங் களில் ஒன்றையும் விடாமல், உஞ்சற்றிட-செய்யவும், உறைத்திலவர்-

வாய் பேசினாலில்லை. 369. பூசுவது ஆதி பொருந்திய-பூசுவது என்னும் சொல்லை முதலாகப் பொருந்திய, இருபதால்-இருபது கேள்விகளால், அவை, பூசுவதும் வெண்ணீரு பூண்பதுவும் பொங் கரவும், பேசுவதும் திருவாயான் மறைபோலும் காணேம, என்பது முதலிய இருபது வினாக்களாம்.

370. பேசுவித்தனர்-விடை கூறுமாறு செய்தனர். அவ் விடைகள்-பூசுவதும் பேசுவதும் பூண்பதுவும் கொண்டென்னை, சகனவளைவுவியிர்க்குமியல்பானுன் சாழலோ, என்பது முதலியவை. 371. அல் உளம்-அல்லல் உற்றமனம், அல் அற்யாமை எனிலுமாம். 372. உரைசெயும்-முன்பு சொல்லிய, சபதத்து-சபதத்தின் பழையே, செக்கிடை-செக்கில், ஒறுக்கனன்-தண்டி-க்கான்.

373. சம்வம்-சைவம், சிவத்தொடு சம்பந்த முடையது, சைவம் சிவத்தொடு சம்பந்த மென்றுன், திருச்செந்தூரகவல். 375. சிற்றம்பலக் கோவை-திருக்கோவையார். 376. இருமா-மிகப்பெரிய. 377. குறி-அடையாளம். 378. உறை தரு-சேர்ந்திருக்கின்ற. 381. பரலித்திட-காப்பாற்ற. 382. சு-ஞானன்தமென்னும் ஜூசுவரியமுடையவனே.

385. இருங் கடல்-இருங்கிய கடலில். 386. உ-முலும்-சமுன்று திரிகின்ற, நாயினை-நாய் போலும் இழிந்த தன்மையுடைய என்னை. 387. நேசம்புணை-அன்பாகிய தெப்பம். 388. இல் வாழ்வை இருட்கடல் என்றும் (385) அதனைக் கடத்தற்குரிய திருவடிநேசத்தைப் புணையென்றும் (387) அடைதற்குரிய முத்தியைத் தூய கரையென்றும். 388. கூறியது உருவகம். 389. ஆயிரம் கால்-ஆயிரங் தடவை. 390. போற்றி-வணக்கம்.

குறிப்புரை முற்றும்.

ମୁଣ୍ଡ କଣ୍ଠବାଣୀ ପିରଳ୍, ଫ୍ରୋଡ.